

Risale-i Nur bazı din düşmanlarını ikna edip ilzam ediyorsa, neden kitaplarda, gazetelerde dine saldırılıyor?

Risale-i Nur'da konuşan gerçekte Said Nursi değil Kur'an hakikatleridir. Üstad bu hakikatlerin bize ulaşmasında bir vasıtaadır. Bu sebeple Üstad Risale-i Nurların ikna ediciliği ile ilgili çok kesin ifadeler yer verir. **Örneğin;**

"Eğer haşrin gelmesini, gelecek baharın gelmesi gibi kat'î bir surette anlamak istersen haşre dair Onuncu Söz ile Yirmi Dokuzuncu Söz'e dikkat ile bak, gör. Eğer baharın gelmesi gibi inanmaz isen, gel parmağını gözüme sok."(1)

"Eğer haddin varsa buna karşı itiraz parmağını uzat. Gör, nasıl parmağın bürhan kuvvetiyle kırılıp senin gözüne sokulacak."(2)

"Kur'an-ı Hakîm'in kuvvetine istinaden dava ediyorum ki: Çok alçak olmamak ve yılan gibi dalalet zehirini serpmekle telezzüz etmemek şartıyla, en mütemerrid bir dinsizi, birkaç saat zarfında ikna etmezsem de ilzam etmeye hazırım."(3)

Dine saldıranların Risale-i Nur ile ikna ve ilzam olmaları için, evvela onu dikkatlice ve devamlı bir şekilde okumaları veya dinleyip bu iman hakikatlerine müşteri ve muhatap olmaları gerekir. Fakat *-maalesef-* din karşıtı yazarlar içinde Risale-i Nur'u insafıca okuyan çok azdır. Onlar da ya tenkit niyetiyle okur. İçinde hata var mı yok mu teccüs emelindedirler. Ön yargılı yaklaşırlar. Bu sebeple hiçbir meselesinden doğru dürüst istifade edemezler. Ya da garaz damarıyla Risale-i Nur'daki manaları çarpıtıp başka surette insanlara aktarma emelindedir. Bunlar, kendi kirli felsefi gözlüğüyle parlak ve nurlu imani meseleri bulanık görürler. Amaçları Risaleleri insafıca okuyup anlamak değil, Risaleleri kullanarak dine saldırmak olduğundan istifade sıfıra yakındır.

Üstad bir mektubunda: **"Başlardaki başların çoğu sarhoş, okumaz. Okusa da**

anlamaz. Yanlış mana verip ilişir."(4) diyerek bu hakikate işaret etmektedir.

Üstad'ın çıkarıldığı mahkemelerde mahkeme katibinden savcıya, hakimden bilirkişi heyeti üyelerine kadar herkes Risale-i Nuru okuduğu halde hiçbir cevap verememişler. İnsafı ve mantıklı bir eleştiri yapamamışlar. Demek ikna ve ilzam olmuşlar ki, mahkemelerin sonucu beraat ile neticelenmiş.

Üstad zamanında da her çeşit medya organı, dini inançlara ve kurumlara hücum etmek ve onları alay konusu yapmak için kullanılıyordu. Mesela;

Cumhuriyet'in ilk yıllarında biyolojik materyalizmin meşhur savunucusu Abdullah Cevdet "Allah'a imanın büyük bir safdillik" olduğunu ve bu inancın "insanı tedavisi mümkün olmayan bir mantıksızlığa sevk" ettiğini söylemek suretiyle, ahiret hayatını açıkça inkâr etmişti ve insanları zehirlemek için bu fikirlerini neşr etmişti.

Hatta Abdullah Cevdet Haşir Risâlesi hakkında nazire yapmak üzere bir çalışmaya girişmiştir. "Şu Müslümanların îman ettikleri haşirin olmadığını ispat edeceğim." diyerek güya Bediüzzamanın Haşir Risalesinde haşirle ilgili getirdiği delilleri çürütmeye çalışacaktı. Ancak Haşir Risâlesi'ni okuduktan sonra kendisinden olumlu bir sonuç bekleyenlere şöyle cevap verdiği rivâyet edilir: "Arkadaşlar! Said Nursî bu eseri ile beni âdeta 'haşirin sokaklarında' gezdirdi. Ben gezdiğim sokakları nasıl inkâr edebilirim?"(5)

Dolayısıyla Risale-i Nur ikna ve ilzam etmiyor değil. Din karşıtları ona kendini muhatap etmiyor veya biz onlara gösteremiyoruz, ulaştıramıyoruz, okutamıyoruz diyebiliriz. Burada bize düşen görev, Risale-i Nur'u her tarafta neşrederek dinsizlerin nazar-ı dikkatlerini bu iman hakikatlerine celp etmek olmalıdır.

Dipnotlar:

(1) bk. [Sualar, İkinci Şua, Uzunca Bir Haşiyeye.](#)

(2) bk. [Sözler, Yirmi İkinci Söz.](#)

(3) bk. [Mektubat, Yirmi Sekizinci Mektup, Dördüncü Mesele.](#)

(4) bk. [Lem'alar, On Altıncı Lem'a.](#)

(5) bk. *Risale Haber Web Sayfası. Erişim: 29 Eylül 2017/09.20.*